

Երուսաղեմի ՀՅԴԻ և ՌԱԿԻ Միացեալ Ցայտարարութիւնը Հայաստան-Թուրքիա 31 Օգոստոս 2009 Թուակիր Փոխ Ցարաբերութիւններու Արձանագրութեանց Գծով

22 Ապրիլ 2009ի տխրահռչակ «Ճանապարհային քարտէզի» մեզ հասցուցած շրնթալից ապտակէ ետք, որը փափուկ պահին ականայ պապանծեց շրթները Օպամայի ու Հայոց Յեղասպանութիւն բառը չարտասանուեց, ահա առաւել փոթորիկ մը, «ցունամի» մը, կու գայ տարտղնելու առանց այդ ալ շուարած Հայ իրականութիւնը:

Այս անգամ 31 Օգոստոս 2009 թուակիր «Հայաստան-Թուրքիա դիւանագիտական յարաբերութեան հաստատման մասին արձանագրութիւն» պիտակի տակ:

Երուսաղեմի ՀՅԴ կոմիտէն և ՌԱԿԻ Էօժեն Բաբազեան վարչութիւնը թէ սոսկ ընկերներու վերոյիշեալ արձանագրութեանց շուրջ կատարած բաւականին խորթափանց քննարկումներէն ապա նաեւ Սփիւռքեան թէ հայրենի իշխանութեանց կեդրոնական թէ մտաւորական դէմքերու բացատրողականներու թէ արտայայտութիւններու անաչառ գնահատումներէն ետք, որոշուեցաւ հետեւեալ յայտարարութիւնը շրջանի ճայնը միացնել համազգային ահագանգին:

Անկասկած թէ ողջունելի է Հայաստան-Թուրքիա դիւանագիտական յարաբերութեանց սկզբնաւորումը: Անկասկած թէ ողջունելի է սահմաններու բացումը: Անկասկած թէ ողջունելի է բարի դրացիութեան հաստատումը ոչ միայն Թուրքիոյ հետ ալ նաեւ Ազերպայճանի հետ: Ի՞նչու չէ: Ո՞վ պիտի չողջունէր մեզ պարտադրուած շրջափակումին վերացումը:

Բայց եւ այնպէս **Ա)** պայմանաւորել այդ Հայաստան-Թուրքիա ներկայ սահմաններու անխախտելիութեան խոստումով, **Բ)** Պայմանաւորել այդ մեր դարաւոր ու պատմական հողերու պահանջքին հրաժարումով, **Գ)** Պայմանաւորել այն Թուրքիոյ կողմէ թէ ընդհանրապէ՛ս Հայոց Յեղասպանութեան ճանաչման սերունդներու պահանջքին հրաժարումով, **Դ)** Պայմանաւորել այն ուղղակի թէ անուղղակի ԼՂՀի պահանջատիրութեան հրաժարումով պարզապէս անընդունելի է:

Այդ մէկը եթէ համազգային անձնատութիւն չէ՛ նուազագոյնը դասալքութիւն է մեր ազգային աւանդին ու ժառանգին հանդէպ ու պիտի դասուի անկասկած աններելի մեղք ազգին պատմութեան դատաստանին առաջ:

Շրջանիս ՀՅԴ-ի եւ ՌԱԿ-ի մարմինները Հայաստան-Թուրքիա սահմաններու բացման թէ դիւանագիտական փոխ յարաբերութեանց գծով իրենց վերապահ ու զգուշաւոր ողջերթի մաղթանքէ ետք խստօրէն կը մերժեն նոյն այդ 31 Օգոստոս թուագրեալ արձանագրութեանց մէջ նշեալ յօդուած-պարբերութիւնները Ա) ինչ կը վերաբերի Հայաստան-Թուրքիա ներկայ սահմաններու ճանաչման թէ անխախտելիութեան պարտաւորութեան ինչ որ ուղղակիօրէն պիտի թարգմանուի որպէս համահայկական համակերպումը թէ վաւերացումը Հայութեան կամքից անկախ ստորագրեալ Կարսի Դաշնագրին, Բ) ինչ կը վերաբերի, երկու ժողովուրդներու միջեւ փոխ վստահութեան վերականգման թէ պատմական հարթութեան գծով երկխօսութեան եւ թէ նոյն նպատակի համար կազմուելու միջ կառավարական յանձնախումբին, դարձեալ կը մնանք բացարձակ մերժողական դիրքի վրայ քաջ գիտակցելով թէ համազմունքով որ զոյգ ժողովուրդներու փոխ վստահութեան վերականգնումը պիտի ամրագրուի նախ եւ առաջ Թուրքիոյ կողմէ իր գործած ոճիոյ պատասխանատուութեամբ, այլ խօսքով Հայոց Յեղասպանութեան փաստի ճանաչմամբ, որմէ ետք միայն պատմական հարցերու հարթութիւնը պիտի գտնայ իր պատշաճ հունը, Գ) եւ վերջապէս ինչ կը վերաբերի այն յօդուածին որ կը խօսի «տարածքային ամբողջականութեան, սահմաններու անխախտելիութեան սկզբունքները յարգելու երկկողմ ու բազմակողմ պարտաւորութեանց» - արայժմ մինչեւ ազգի թէ սերունդներու արդար պահանջներու յատկապէս հողահաւաքի լրումը, այդպիսի պարտաւորութիւն կը մերժենք, որովհետեւ այդ միայն պիտի ամրագրէ զաւթումը Հայկական տարածքներու, որոնք մինչեւ օրս կը մնան Ազէրիներու, Թուրքերու եւ ուրիշներու տիրապետութեան ներքեւ: Եւ ինչ հեզմանգ այդ ալ մեր համաձայնութեամբ եւ ի գին ինչի:

Այնուհետեւ, կը թելադրենք, աւելին կը պահանջենք մեր հայրենի իշխանութիւններէն, որոնց ուսերուն է բեռցուել ոչ այնքան դիւր պատասխանատուութիւն, ըլլալ ծայրայեղ զգուշաւոր, գիտակից, շրջահայաց, քանզի պահը լիքն է փորձութեամբ թէ որոգայթներով:

Սիրելի այրեր Հայոց Երկրի, դուք գործելու էք ոչ թէ միայն որպէս Հայաստանի այլ Հայ Ազգի ասպետներ եւ հաշուէտու էք ոչ թէ միայն Ձեզ ընտրողաց այլ ամբողջ Հայ Ազգի առաջ:

*30 Սեպտեմբեր 2009
Երուսաղէմ*